

Vzdělávání: 189. Dovednost, kterou musí každý sbor rozvíjet

Vzdělávání

Dovednost, kterou musí každý sbor rozvíjet

Nejdůležitější dovedností, kterou je třeba ve sborech pěstovat, je zvědavost. To se může zdát jako zvláštní tvrzení. Vždyť evangelia nám říkají, že dvě největší přikázání jsou milovat Boha a pak milovat bližního. Matouš 25 nás vyzývá, abychom sytili hladové, oblékali nahé a navštěvovali uvězněné. Matouš 28 nás nutí, abychom šli do Božího světa, učili a činili učedníky lidi, které tam potkáme. Jak se do toho hodí zvědavost?

Všechny tyto duchovní cíle umožňuje zvědavost, která spočívá v upřímném zkoumání lidí, míst a způsobů bytí a jednání. Zde je návod, jak na to:

Zvídavost posiluje vztahy. Když klademe druhým lidem otázky, které vycházejí z toho, čeho jsme si na nich všimli nebo co jsme od nich slyšeli, cítí se tito lidé vnímáni a oceňováni. Často nám to chtějí oplatit. Výsledkem je prohloubení důvěry a investice do vztahu a potěšení z toho, že v druhém poznáváme více z Božího obrazu, který se v něm odráží.

Zvídavost zvyšuje porozumění. Je toho tolik, co o bližních, světě a Bohu nevíme. Čtením a zkušenostmi získáváme střípky, ale zvídavost je nejrychlejší způsob, jak si vybudovat nejen akademické znalosti, ale také moudrost, která překonává rozdíly.

Zvídavost zmírňuje konflikty. Ke střetům dochází, když nevidíme společnou řeč nebo když nerozumíme historii, která stojí za postojem druhé osoby. Spory jsou pak znamením, abychom pátrali trochu hlouběji – pokud se nemůžeme shodnout na cestě vpřed, v čem se můžeme vidět? Čím je pro vás tato otázka tak významná? Takové otázky nás vracejí zpět k naší společné lidskosti.

Zvídavost přitahuje další a lepší nápady. Málokdy se stane, že náš první plán, ať už jako jednotlivců, nebo jako kolektivu, je ten nejlepší. Musíme ho vyhodnocovat a vylepšovat. Co by se mohlo podařit? Co by se mohlo pokazit? Co kdybychom změnili právě tuto část? A po realizaci je třeba provést tzv. debriefing, kdy se zamyslíme nad tím, jaký to mělo dopad, co jsme se naučili a co bychom příště udělali jinak.

Zvídavost nás činí podobnějšími Ježíši. Čtyři evangelia zaznamenávají, že Ježíš kladl více než 300 otázek. Těmito otázkami dává najevo svůj zájem o lidi a provokuje k přemýšlení ty, s nimiž se setkává. Chceme-li napodobit Ježíše, musíme být zvídaví.

Stručně řečeno, nemůžeme co nejlépe milovat, sloužit, učit nebo zvát, dokud si nedovolíme skutečně se zajímat o lidi a jejich souvislosti. Jinak riskujeme, že budeme vytvářet škodlivé závěry, omezovat svůj přístup a osídíme každého o možnost poznat a být poznán.

Zvídavost však nepřichází vždy snadno, a to ani v církvi. Jako mladého člověka mě mnoho vedoucích mého sboru nepodporovalo v kladení otázek. Někteří dokonce označovali touhu vědět víc za nedostatek víry. (S tímto názorem dnes upřímně nesouhlasím, stejně jako tehdy. Proč by nám Bůh dával zvídavou mysl, kdybychom ji neměli používat?). Takové postoje mohou stále sužovat naše podvědomí.

Zvídavost je však nástrojem k rozlišování, což je krásný způsob, jak říct, že se dozvídáme, k čemu nás Bůh zve. Zvídavost, a tím i rozlišování, můžeme posilovat v každé oblasti sborového života:

Sborovou smlouvu jsem poprvé poznala ve sboru, který jsem navštěvovala během studia v semináři. Sbor vytvořil a odsouhlasil několik prohlášení o tom, jak bude společně sborem. Transparent s jejich smlouvou visel na viditelném místě v modlitebně a byl pravidelně znovu obnovován. Smlouva je užitečným prubířským kamenem, když se rozhovory stávají složitými. Součástí takové smlouvy by mohl být snadno i prvek zvídavosti (např. „Souhlasím s tím, že se budu ptát svých spolubratří, než dojdou k závěrům“).

Bohoslužby jsou vytvořeny tak, aby v nás vyvolávaly chválu a úžas. Ke zvídavosti je to jen kousek. Kazatelé by mohli vyzvat shromážděné, aby si napsali jednu otázku, která je při poslechu kázání napadla, a tu pak vložili do misky na obětní dary. Nebo by vedoucí bohoslužeb mohli během bohoslužby nechat prostor pro to, aby lidé oslovili souseda a položili mu otázku, která je seznámí.

Studium Bible poskytuje spoustu příležitostí ke zvídavosti. Vedoucí biblického studia ji mohou modelovat kladením otevřených otázek (na rozdíl od otázek se „správnými“ odpověďmi). Mohou vyzvat účastníky, aby položili své dotazy. Mohou zadávat domácí úkoly, například vymyslet tři otázky

na základě četby nebo diskuse ve třídě.

Setkání se mohou stát energičtějšími a produktivnějšími díky využití zvědavosti. (Byli jste někdy na setkání, kde jediné kladené otázky souvisely s jednacím řádem, jako například: „Slyším návrh na...?“). Zvědavost lze začlenit do běžné struktury schůzek, například shrnujícími otázkami, které pomáhají udávat tón společně stráveného času, a závěrečnými otázkami, které vytvářejí shodu ohledně akcí a zjišťují náladu lidí v místnosti. V místnosti by také mohl být vizuál s dotazy, které jsou vhodné v průběhu celého programu (např. otázka: „Jak tento plán odpovídá hodnotám našeho sboru?“ nebo „Co by tento nápad ještě posílilo?“).

Akce sboru jsou pro zvědavé otázky prvotřídní příležitostí, protože je zde dostatek času a prostoru pro interakci. Zvědavost lze podpořit prostřednictvím aktivit na prolomení ledů nebo řízených rozhovorů. Pokud například váš sbor pořádá soutěž ve vaření hotového jídla, dejte lidem pokyn, aby oslovili šéfkuchaře jejich oblíbené směsi a zeptali se na příběh, který se skrývá za receptem. (Každý kuchař nějaký má!)

Nejtěžšími, ale nejdůležitějšími místy pro zvědavost mohou být **příležitosti ve službách**. Mnozí z nás raději pomáhají zpovzdálí, nebo kvůli svému nepohodlí přijdou, udělají danou práci a odejdou. Cestou ke zvědavosti by tedy mohlo být zpytování vlastních reakcí na pomoc druhým. Hlubší úroveň by mohlo být pozvání lidí, se kterými se setkáváme, aby nám vyprávěli o svých příbězích a darech.

Uplatňování zvědavosti může být zpočátku těžké. Musíme překonat strach z toho, že předem neznáme odpovědi na své otázky. Pokud se však dokážeme opřít do svého upřímného tázání, porosteme jako Ježíšovi následovníci, staneme se citlivějšími k potřebám druhých a k Božímu působení ve světě a budeme církví.

Laura Stephens-Reedová

[Cooperation Baptist Fellowship](#)

Laura Stephens-Reedová

Laura Stephens-Reedová je duchovní a sborová koučka z Alabamy. Získala pověření profesionálního certifikovaného kouče od *Mezinárodní federace koučů* ([International Coaching Federation](#)) a certifikovaného mentorského kouče a působí na fakultě dvou škol pro kouče. Byla také

vyškolená jako poradkyně pro sbory a dočasná duchovní (Intentional Interim Minister) organizací [Center for Congregational Health](#) (Centrum pro zdraví sborů).

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté – Síť víry](#)